

100 marek
za numer
Miesięcznie **2500**
marek
Zagranicą miesięcznie 4000 Mk
Konto czekowe PKO Nr 140.256

NAPRZÓD

Organ Polskiej Partii Socjalistycznej

Wychodzi codziennie o godz. 6 rano z wyjątkiem dni poświątecznych

Redakcja i Administracja:
Kraków, Duna,ewskiego 5.

Telefon Redakcji Nr. 396.
Telefon Administracji Nr. 310.
Adres telegr. Naprzód Kraków.

Dział inseratowy:
Powszechnie biuro reklamy
„PRASA”

Kraków, Narwicka 16, tel. 20-36.
Konto czekowe 149.975.

Kandydatura biskupa Sapiehy

Rzym „ułaskawił“ kandydatury biskupie? — Monachomacnia, czyli „walka 8 z 12

„Wiadomości Krakowskie“ podają komunikat „Chjeny“ następującej treści:
„Wobec często powtarzanych przez „Naprzód“ pogłoszek, jakoby ks. biskup Sapieha nie kandydował do Senatu lub kandydował wbrew zakazowi Stolicy św., Komitet wyborczy Chrześcijańskiego Związku Jedności Narodowej widzi się zmuszonym publicznie stwierdzić, że chociaż to jest sprawa osobista ks. biskupa, która nie powinna być poruszana w prasie, że ks. biskup Sapieha kandyduje do Senatu na podstawie wyraźnego zezwolenia Stolicy Apostolskiej. Ponadto Komitet prostuje twierdzenie, jakoby ks. biskup krakowski zamierzał złożyć mandat senatorski zaraz lub wkrótce po wyborze. Rzecz ma się całkiem przeciwnie. Ks. biskup Sapieha jest zdecydowany wykonywać swój mandat senatorski“.

Otoż pozwolimy sobie zauważyć:
1) że nie podawaliśmy jakichś pogłosek na temat kandydatury biskupa Sapiehy, tylko: powoływaliśmy się na istnienie dekretu papieskiego, który zresztą przytaczaliśmy w swoim czasie nawet (obok przekładu polskiego) w tekście łacińskim.
Następnie podawaliśmy oświadczenie nuncjusza Lauriego, uzyskane drogą wywiadu przez „Kuryer Polski“ — oświadczenie, w którym przedstawiciel Watykanu podniósł, że dekret kwietniowy papieża w pełni obowiązuje i że biskup kandydować nie mogą.
Nuncjusz Lauri wiedział, że tematem zainteresowania nie są w Warszawie biskupi wogóle, lecz dwaj biskupi, kandydujący w Polsce. Nie dodał jednak ani słowa, ażeby ci biskupi posiadli byli z góry dyspensę papieską na stawianie swoich kandydatów.

Taki materiał, jak dekret papieski i wyjaśnienie nuncjusza papieskiego, nie może uchodzić za plotkę, czy pogłoskę, dowolnie ułożoną i rozsiewaną.

Na podstawie takiego materiału, przez nikogo nie kwestyonowanego co do swej autentyczności, opieraliśmy nasze twierdzenia.
2) Nie podzielamy zdania zainteresowanego komitetu, ażeby sprawa kandydatury biskupa Sapiehy była sprawą „osobistą ks. Biskupa, która nie powinna być poruszana w prasie“ — Twierdzenie takie jest absurdem. Pomijając fakt, że czyjeś kandydowanie jest wysuwaniem się na arenę publiczną i tem samym podlega musi publicznemu rozrządzeniu, — chodzi jeszcze dodatkowo i o to, że cała agitacja „8“ na gruncie Krakowa polegała na przedstawianiu siebie jako ugru powania ultra-katolickiego... Poruszono cały aparat kościelny, ażeby wmówić w roje biskupa, iż w grę tu wchodzi ratowanie zagrożonego jakoby Kościoła katolickiego!

Jak agitacja osemkowa ogłupiała na tym punkcie dewotki, świadczy jedna z unieważnionych kart, na której głosząca dodała, (a dopiski wszelkie, jak wiadomo, powodu są nieważnością kartki), iż oddaje swój głos na rzecz papieża i kardynała jego, Koriantego.
W tym świetle tem osobliwiej wypadło, że właśnie dekret papieski i oświadczenie nuncjusza stały w rażącej niezgodzie z faktem kandydatur biskupich!

Konflikt ten wzbudził echo i za granicą, skoro nawet szwajcarska „Neue Zuercher Zeitung“ donosiła, iż arcybiskup Teodorowicz i biskup Sapieha zwrócili się do Rzy-

mu z prośbą o uchylenie w stosunku do nich istniejącego zakazu kandydowania do Senatu. Jeżeli zatem komitet wyborczy osemki podaje, względnie posiada zgodne z prawdą informacje, iż biskup Sapieha kandydatury swej, ani ewentualnego wyboru nie cofnie, „na podstawie wyraźnego zezwolenia Stolicy Apostolskiej“, — to znaczyłoby, iż zabiegi, o których wspominał zuryski dziennik, odniosły dlań wreszcie pożądany skutek.

Inaczej mówiąc, znaczyłoby to, że Rzym uznał w tak drażliwej sprawie, wkońcu za złe mniejsze osłabienie autorytetu swojego zakazu odnośnie do dwóch biskupów, niż ich autorytetu — wobec dycecyjan. Ale ta sprawa, choć sądząc z powyższych danych, bardzo znamienna, nas mniej interesuje.

Jako osobliwości dalsze, wynikające z kandydowania nadal biskupa Sapiehy, zanotujemy, że znalazł się on w walce z „dwunastką“ Matakiewiczowców, względnie Wałęgowców, którzy osemce zarzucają niemal że odszczepieństwo (ciążenie do Kościoła narodowego) i wytykają jej napaść na papieża, której dopuścił się filar „Rzeczypospolitej“. Nowaczynski i którą przyswoił sobie w przedruku główny organ endeków „Gazeta Warszawska“, a mogliby równie dobrze

przytoczyć i sąd, jaki o pierwotnym, apostołskim chrystyanizmie wypowiedział na łamach tejże „Gazety Warsz.“ stały współpracownik jej, Pieńkowski, nazywając go „tworem judaizmu“, który niósł tylko „myśl destrukcyjną, zaprzeczenie życia, zabicie go w każdym zdrowym przejawie“...

Rozumie się, Wałęgowcy, opierający się również na klerze, mogli byli na prowincji uszczknąć część klerikalnych głosów „chjenie“ — w stołecznym mieście Krakowie, gdzie cała bigoterya była nastrojona osemkowo — spór ten dwu odłamów klerikalnych przeszedł niepostrzeżenie takie istoty, jak zawodowe bigotki nic nie czytają, nie wiedzą dla nich i Korfanty mogli być kardynałem, a nie węglowym Nowobogackim; natomiast endecya oświecieńsza ma frazes klerikalny na użytek, Zytka, a sama ogląda się głównie za zyskami, jakie ten frazes przy nosi.

Na takim oto podłożu wyrosła kandydatura senacka księcia Sapiehy.

Towarzysze i Towarzyszki! Jeszcze jedna walka wyborcza nas czeka: w najbliższą niedzielę wybory do Senatu! Głosujcie solidarnie na listę

Odjazd komisji reparacyjnej

W ubiegłym tygodniu przybywa do Berlina komisja reparacyjna aby rokować z rządem niemieckim nad sprawami, związanymi z zapłatą rat reparacyjnych. Celem umożliwienia Niemcom zapłaty, komisja reparacyjna zażądała, aby rząd niemiecki przedłożył jej propozycje, jak zamierza przeprowadzić sanację marki i sanację budżetu. Rząd niemiecki uchylił się od bezpośredniej odpowiedzi na te żądania, przedkładając tylko projekt, aby komisja reparacyjna wyszukała jakieś konsorcjum kapitalistów zagranicznych, któreby wspólnie z bankiem Rzeszy dało Niemcom pożyczkę 500 milionów marek w złocie. Na to żądanie komisja reparacyjna oświadczyła, że nie stoi ono w związku z jej zadaniem i przygotowuje się do odjazdu z Berlina. Po tem oświadczeniu komisja reparacyjna zdecydowała, że przed swym odjazdem go.ową jest do odbycia z przemysłowcami niemieckimi konferencji w sprawie dostawy węgla i drzewa, po-czem będzie uważała swe zadanie za ukończone.

Tę fiasko rokowań z komisją reparacyjną nie pozostanie bez wpływu na wewnętrzne stosunki polityczne w Niemczech. Sytuacja ta z każdym dniem zaostrza się z dwóch powodów: po pierwsze z powodu niezgody w łonie koalicji rządowej, po drugie z powodu akcji wielkich przemysłowców przeciw obecnemu kanclerzowi Wirthowi. Koalicja rządowa w której zasiadają socjaliści, centurum i demokraci, niezgodną jest co do kroków przedsięwzięć się mających dla uratowania państwa przed katastrofą. Podczas gdy socjaliści — obecnie większościowi, razem z niezależnymi — żądają nałożenia na sfery posiadające nowych podatków i ściągnięcia przymusowej pożyczki wewnętrznej, to centurum i demokraci nie chcą przystąpić do omówienia tych żądań przed rozszerzeniem koalicji na prawo, t. j. przed wciągnięciem do niej narodowych liberałów z obozu Stresemana. Ten opór obu stronnictw bur-

żazajnych w koalicji, podsycający jest przez wielkich przemysłowców z Stinnesem na czele, którzy dążą do usunięcia kanclerza Wirtha i powołania na jego miejsce obecnego ministra skarbu Hermesa.

Kanclerz Wirth naraził się wielkim przemysłowcom tam, że bezwzględnie obsłał przy dotrzymaniu — o ile możliwości — zobowiązań nałożonych na Niemcy traktatem wersalskim. Wielcy przemysłowcy nie uchylają się wprawdzie od wypełnienia zobowiązań, ale nie chcą płacić rat reparacyjnych w gotówce, woląc płacić świadczeniami rzeczowymi, tj. dostarczaniem towarów i odbudową zniszczonych departamentów północnej Francji. Stinnesa, Borsiga, Thyssena i innych „królów przemysłowych“ nie obchodzi, że Fracya musi mieć gotówkę, że wszystkie dotąd zawarte umowy (z Loucheurem i Lubersacem, nie zostały zrealizowane. Dla nich decydującą rzeczą jest nie kupować na cele reparacyjne obcych walut, bo to obniża wartość marki niemieckiej i powoduje olbrzymie podrożenie surowców.

Rzecz oczywista, że sytuacja wewnętrzna stoi pod ciśnieniem sytuacji zagranicznej. Po odjeździe komisji reparacyjnej nastąpi automatycznie zwolnienie Francji od dalszego wyczekiwania i będzie ona mogła przystąpić do wykonania swych planów, w pierwszym rzędzie do okunacji dalszych terytoriów nadreńskich. A będzie to mogła zrobić tam łatwiej, ileż Anglia obecnie po ustąpieniu Lloyda Georgea, nie będzie stawiała takiego oporu jak przedtem, nie będzie dążyła do nowych konferencji dla zyskania na czasie. W ten sposób wybory w Anglii będą miały wielki wpływ na dalszy rozwój stosunków między ententą a Niemcami z jednej a ukształtowaniem się stosunków w Niemczech z drugiej strony.

Ku uczczeniu tow. I. Daszyńskiego

Obchód w Białej

Biała, 4 listopada.

Wczorajszy dzień był wielkim świętem dla proletariatu białskiego powiatu i całego okręgu 43. Okręgowy komitet zorganizował wielki wiec uroczysty ku uczczeniu tow. Daszyńskiego i zaprosił nań samego jubilata.

Z całego okręgu, z szeregu powiatów podążyły delegacje do Białej. O godz. 5 wiecz. w olbrzymiej sali „Czarnego Orła” rozpoczął się imponujący wiec. Oczywiście, sala wszystkich uczestników pomieścić nie mogła, — wobec tego podniesiono ściankę do sąsiedniej salki, znakomicie w ten sposób rozszerzając salę obrad. Do 4000 robotników i grono inteligencji zapełniło salę. Nastrój był niezwykle podniosły i uroczysty; najmniejszy incydent nie zamącił spokoju i dostojności obchodu. Na wszelki wypadek — aby jakaś zrozpaczona hyena nie kłapnęła zębami — czuwała liczna milicyja, pod sprężystem kierownictwem tow. Wanata.

Wiec rozpoczął się śpiewem dwóch chórów — mieszanego z Białej i męskiego z Lipnika. Pierwszy odśpiewał „Czość Pracy”, drugi „Hasła socjalistów”. Wchodzącemu na salę tow. Daszyńskiemu robotnicy zgotowali serdeczną owację.

Zagajał tow. Pająk. Do prezydium powołano tow. Pajaka (Biała), Kucharskiego (Wadowice), tow. pos. Durczaka (Żywiec). Do sekretariatu powołano tow. Dubois i Papeł.

Witany oklaskami tow. pos. **Czapiński**, wygłosił mowę powitalną. Scharakteryzował główne etapy prac tow. Daszyńskiego — jego puryfikatorską rolę w szlacheckiej Galicyi, jego prace nad rozwojem organizacji robotniczych, jego walkę o niepodległość i demokrację. Wyraził — wśród oklasków — nadzieję, że jeszcze długo — długo będzie przewodził tow. Daszyński walkom polskiego proletariatu o socjalizm. Z siłą mowca zaakceptował wielką zasługę tow. Daszyńskiego, że nie pozwolił rozbić jedności polskiego proletariatu socjalistycznego (huczne oklaski). Mowca kończy okrzykiem: „Niech żyje tow. Daszyński!” Okrzyk ten trzykrotnie z zapalem powtórzyło całe zgromadzenie.

Rozpoczęły się przemowy delegacji. Wszystkich wyliczyć nie możemy. Imieniem pow. biał-

skiego tow. Pająk wręczył tow. Daszyńskiemu piękną oprawną księgę z **dedykacją**. Imieniem pow. żywieckiego tow. pos. Durczak wręczył podobną, wykonaną w srubiarni sporyskiej. Imieniem żywieckich kolejarzy tow. Mrowiec wręczył zgrabną podstawkę do zapalek z odpowiednio wyrzeźbioną dedykacją. Oczywiście, wszystko to roboty samych miejscowych towarzyszy. Tow. Warchałówna (Andrychów), młodociana P. (Wadowice), Guniówna („Siła”), robotnicy czechowiceccy, wręczyli piękne bukiety kwiatów. Imieniem niemieckiej Soc. Dem. przemówił tow. Hönigsman, Wadowice tow. Kucharski, organizacji zawodowych tow.: Dziki, Sokolowski, Szubert, Czuma, Petrek i inni.

Przywitalny huraganem oklasków, zabrakł głos tow. **Ignacy Daszyński**. W pięknym, półtrogodzinnym przemówieniu scharakteryzował obecną sytuację polityczną, zatrzymując się głównie przy polityce zagranicznej, wojskowej i skarbowej.

W wymownych słowach scharakteryzował straszną perspektywę nowej wojny i rzucił hasło pokoju. Przedstawił współczesną politykę skarbową i niesprawiedliwe obciążenie mas pracujących przez podatki spożywcze. Skończył apelem, aby zebrani zapewnili zwycięstwo socjalizmowi przy wyborach.

Z niezwykłym skupieniem słuchali zebrani wywodów tow. Daszyńskiego. Absolutną ciszę prze-rwały tylko wybuchy oklasków i zjadliwe okrzyki pod adresem chjeny. Tow. Daszyński kończy, — długotrwała, burzliwa owacja.

Tow. Pająk jako przewodniczący, dziękuje tow. Daszyńskiemu, zapewnia, że białska klasa robotnicza zostanie wierną wskazówkom tow. Daszyńskiego, zaprasza tow. Daszyńskiego, aby koniecznie przyjechał do Białej w przyszłym roku i zamyka podniosłą uroczystość.

Wielotysięczny wiec podnosi się z miejsc i śpiewa „Czerwony sztandar” — jak gdyby marsza bojowego przed wyborami.

Długo nie zapomni białski proletaryat tego uroczystego, pięknego wieczu, o którym wieść szeroko już roznosi się po okręgu, krzepiąc nasze szeregi socjalistyczne.

Rezultat ogólny:
I. (Witos.) — 39855.
II. (Socyal.) — 25.594.
III. (Putek) — 14.049.
VIII. (Chjena) — 31.657.
XII. (Kat.-lud.) — 17.891.

W ten sposób 2 mandaty biera piastowcy (Bednarczyk i Roman), 1 socjaliści (t. Czapiński), 1 putkowcy (Putek), 2 chjena (Kozłowski i Huleksa), 1 Kat.-lud. (Maślanka).

Gdyby niebyło rozbięcia głosów robotniczych (2495 NPR, 106 komuniści), wówczas socjaliści mieliby 28.195 gł. i wzięliby drugi mandat. Do drugiego brakowało właśnie tych 2600 głosów, w tym razie połowka socjalistyczna większa byłaby od piastowców i putkowcy zostaliby bez mandatu.

Żywiecczyzna, jak widzieliśmy, zawiodła. Natomiast robotnicze okolicę powiększyły socjalistyczny stan posiadania (Bialskie i Andrychowski). W ten sposób widoki na dalszy rozwój ruchu socjalistycznego są bardzo pomyślne.

Charakterystyczne, że gdyby socjaliści nie otrzymali ani jednego głosu ani na Spiszu i Orawie, ani nawet w Nowotarstwie i Myślenickiem, ani nawet w Żywieckiem — miałiby jednak przeszło 13.500 gł., uzyskaliby dzielnik i zabrali swój 1 mandat. Głosy z owych 3 powiatów i Spisza oraz Orawy pozostały nieużyteczne. ↑

Dziki stosunki w Wieliczce

Wieliczka, 6 listopada.

To co się działo u nas przed wyborami i w dniu wyborów przechodzi wszelkie granice. W kościele wypowiadali księża kazania pełne nienawiści dla socjalistów. W kazaniach tych prócz „światłego” kandydata poselskiego ka. Selwa popisywał się wymową ks. Mizia. Oprócz „kazań”, a właściwie uragań nienawistnych, zorganizowano z najbiedniejszego motłochu na plebanii „bojówkę” do zdzierania afiszów za dwa-ka.

W nocy między godziną 10 a 11-tą z 4 na 5 h. m. wyszli robotnicy z afiszami, by je rozłożyć po mieście na murach i przy tej sposobności przytrzymali Grochała i osławionego Józefówką Okońskiego, którzy zamazywali afisze PPS emulą. Okoński i Grochal rzucili się na tych towarzyszy, a na pomoc im wybiegli ks. Mizia, który krzyczał i wymyślał. Towarzysze robotnicy zostali atakowani, a nawet przez bandytów z plebanii oblani po twarzy berem, przez co łatwo mogli utracić wzrok. zaczęli wołać o pomoc. Wówczas do dalszych okolic wezwali go, by poszedł do siebie na plebanie i nie wywolywał zgorzienia.

Wówczas Grochal i Okoński oddalili się ku wielickiej karcówce, a Okoński, wylawszy rewolwer, zaczął strzelać do robotników stojących na ulicy.

Od miejsca, gdzie to się działo, oddalony jest posterunek policyi kilkadziesiąt kroków. Zostało trwało jakich 20 do 30 minut ale nikogo ze strony policyi nie było. Dopiero później zjawili się ci panowie, aby pozapisywać nazwiska manifestantów. Żądaniu, aby odebrać Okońskiemu rewolwer policya odmówiła. Na pytanie, czy strzelał oświadczył ks. Mizia „ja strzelałem” co jest oczywiście kłamstwem bo Mizia był jeszcze na dole, gdy z karcówki strzelał Okoński na co się zresztą świadkowie.

Dotąd byliśmy spokojni, ale jeżeli w Wieliczce nadal będą pozostawali tacy nauczyciele jak ks. Selwa, ks. Mizia, Mivnek, Smaczowicz, który na dwa dni przed wyborami oświadczył publicznie w lokalu czyteln. ludowej, że ci nauczyciele, którzy na dwójkę głosują to halota. To robotnicy w Wieliczce sami sobie sprawiedliwość zacząć wymierzać. Panie Wojewodo, czy chcesz pan wojny domowej? Jeżeli nie, to prosimy nam dać starostę, którzyby więcej zajmowali się sprawami miasta, a mniej ogrodem pańskim, któryby zrozumiał, że austriackie rządy, księżopañskie, już minęły!

Wszystkim, którzy oddali ostatnią przysługę bl. p. Józefowi Lamensdorfovi

i w jakikolwiek sposób w naszej stracie okazali swe współczucie, w szczególności JW Panom: Rabinowi Drowi Thonowi, Br. Götzowi, Dyrektorem Schöplowi, Czarnowskiemu, Członkom Zarządu browaru oraz Przyaciółkom, Znajomym i Krewnym zmarłego zasylamy tą drogą na serdeczniejsze podziękowanie.

Zona i dzieci.

Wybory w okręgu białskim

Biała, 7 listopada.

Podajemy na razie wyniki z 3 powiatów: Żywieckiego, Białskiego i Wadowickiego.

Pow. Bialski (w nawiasach podajemy cyfry z poprzednich wyborów):

- I. (Witos.) — 1361 (3942).
- II. (Socyal.) — 10,043 (9245).
- III. (Putek) — 727 (1959).
- VIII. (Chjena) — 10,162 (8,819 — w Białskim, Sadowem łącznie z PSL).
- XII. (Kat.-lud.) — 286 (17).

Żywiecki:
I. (Witos.) — 5613 (5,856).
II. (Socyal.) — 8961 (13,856).
III. (Putek) — 1272 (4397).
VIII. (Chjena) — 10,380 (9789).
XII. (Kat.-lud.) — 1234 (?).

Wadowicki:
I. (Witos.) — 6827 (6634).
II. (Socyal.) — 3590 (4803).
III. (Putek) — 7957 (13,892).
VIII. (Chjena) — 4,047 (5,550).
XII. (Kat.-lud.) — 2,553 (?).

Wpadają w oko następujące porównania. W Białskim Socjaliści wzrosli (zwłaszcza w niektórych gminach — np. Lipniku); wzrosła także Chjena, i ta nawet nieco więcej niż Socjaliści. Partya dra Putka ogromnie zmalała i to nie tylko w Białkiem i Żywieckiem, ale zwłaszcza w głównej domenie putkowców, Wadowickiem, gdzie straciła około 5.000 głosów. Dalej znaczny ubytek głosów socjalistycznych nastąpił w Żywieckiem (5000). W Wadowickiem dobrze głosowało Andrychowskie; pewny zaś ubytek głosów soc. należy tu przypisać także ogólnej mniejszej frekwencji (prawie wszystkie listy pomniejszyły liczby swych głosów. Chjena nieco wzrosła w Białkiem — jak stwierdziliśmy wyżej), spadła zaś w Wadowickiem, w Żywieckiem wzrosła nieznacznie. Piastowcy utrzymali stan posiadania w Wadowickiem i Żywieckiem. Natomiast Katolicko-ludowych przy poprzednich wyborach w okręgu Żywieckiem nie było zupełnie.

Teraz zesumujemy cyfry tych trzech powiatów (w nawiasach cyfry z poprzednich wyborów).

Otrzymamy:

- I. (Witosowcy) — 13601 (16,432).

- II. (Socyal.) — 22.594 (27,904).
- III. (Putek) — 9.956 (7.748).
- VIII. (Chjena) — 24.589 (24.158).
- XII. (Kat.-lud.) — 4.073 (?).

W ten sposób prawie wszystkie partyc zmniejszyły swój stan posiadania, ale oczywiście w nierównym mierze. Reakcja naogół wzrosła, albowiem wprawdzie Chjena wzrosła nieznacznie (o 400 gł.), ale do reakcji należy obecnie dołączyć 4 tysiące głosów Kat.-ludowych. Czyli reakcja wzrosła o blisko 5 tysięcy. Witosowcy spadli o 3 tysiące, Putki o 2, Socjaliści o 5 i pół tysiąca.

Czyli, że w tych 3 powiatach centrolew (1, 2 i 3) spadł o 10 tysięcy, reakcja wzrosła o 5 tysięcy.

Komuniści żadnej roli nie odegrali, zebrawszy około 80 głosów, i nicosć zupełna.

Enpeery zebrali jednak (głównie w Białkiem) około 2 tysiące głosów.

Pozatem rozbijali głosy prof. Braszka (rozłamowiec-ludowiec) z 3 i pół tys. gł.; inwalidzi — około 1 tys., żydzi — około 3 tys. i kilka drobnych list. Udział w Białkiem był bardzo żywy, zwłaszcza w niektórych gminach. Procent głosujących według tymczasowych obliczeń wynosił 72 procent uprawnionych. W Wadowickiem procent był znacznie niższy (około 65 proc.). Jeszcze gorzej było w Żywieckiem (około 60 proc.).

W ten sposób w 3 powiatach (Bialskie, Wadowickie, Żywieckie) stoimy prawie na równi z Chjeną i znacznie lepiej (prawie dwukrotnie) od piastowców. 2 mandaty mamy zapewnione — mimo nawet ubytku w Żywieckiem.

Obraz zupełnie się zmienił, gdy nadeszły liczby z klerykalno-agrarnych powiatów Nowotarstkiego, Myślenickiego, a zwłaszcza Spisza i Orawy.

Socjaliści otrzymali tu minimalną liczbę głosów:

- W Nowotarstkiem — 1319 (głównie Zakopiańskie).
- W Myślenickiem — 1384 (głównie Sulkowice i okolice).

Na Spiszu i Orawie — 38 (!).

W ten sposób te klerykalno-witosowe powiaty prostru zaważyli socjalistów. Szybko idzie w górę lista witosowa a zarazem lista katolicko-ludowych z nicości wznosi się do dzielnika.

Kredyty na rozbudowę Uniwersytetu Jagiellońskiego

Z wiosną rozpocznie się budowa gmachów uniwersyteckich.

(k) Wczoraj wieczorem min. robót publicznych Łopuszański, odbył dłuższą konferencję w prezydium magistratu z prezydentem Federowiczem i wiceprezydentami m. Krakowa w obecności rektora Natanson. Przedmiotem konferencji była sprawa oddania gruntów miejskich pod budowę nowych gmachów uniwersytetu Jagiellońskiego. Prezydium miasta Krakowa przyrzekło oddać szereg parcel pod budowę gmachów uniwersyteckich. Jak się dowiadujemy ministerstwo robót publicznych ma wstawić do budżetu na rok 1923 miliardowe sumy na budowę Biblioteki Jagiellońskiej, rozszerzenie instytutu weterynaryjnego, budowę gmachu kliniki ginekologicznej i innych gmachów uniwersyteckich. Budowa tych gmachów ma się rozpocząć z wiosną przyszłego roku.

- 000 -

Tajemnicze zjście

Znalezienie dziecka na strychu z zakneblowanymi ustami i związanymi nogami.

(k) Wczoraj w domu pod l. 22 przy ul. Starowielnej zaszedł niezwykle wypadek. Mieszkająca tam przy rodzicach 12-letnia Janina B. szła na szych domu po węgle. Zabawiający się w szynku mieszczańskim w tym samym domu jakiś podejrzanym osobnik poszedł za dzieckiem na strych i pochwycając je, zakneblował usta, związał nogi powrozem i obciął włosy na głowie. Zaniepokojeni rodzice długą nieobecnością dziecka udali się na strych i tam zwolnili z więzów omdlałą dziewczynkę. Zawezwany lekarz pogotowia przyprowadził do przytomności dziecko i pozostawił je opiece domowej. Dziewczynka ma pokaleczone od więzów nogi. Za tajemniczym indywiduum wdrożyła policja pościg.

- 000 -

Szajka podpalaczy pali dwory pod Krakowem

(k) Przed kilku dniami, jak już donosiliśmy, w zabudowaniach dworskich dzierżawcy folwarku Alojzego Chylewskiego w Kobylanach powstał pożar, pastwą którego padła stodoła wypełniona plonami i narzędziami rolniczymi. Pożar powstał wskutek podpalenia, a jako sprawców aresztowano wtedy trzech osobników z tej wsi. Onegdaj 7 b. m. w zabudowaniach dworskich wybuchł ponownie pożar, spowodowany również podpaleniem. Policja śledzi za dalszymi członkami bandy podpalaczy. Drugi taki wypadek podpalenia zdarzył się w Zielonkach, gdzie spłonęły zabudowania gospodarskie.

- 000 -

Samobójca rzuca się pod pociąg koło Bronowic

(k) We wtorek wieczorem znaleziono na torze kolejowym koło Bronowic pod Krakowem zwłoki nieznanego mężczyzny. Przy zwłokach znaleziono kartkę, z której okazało się, że zmarły popełnił samobójstwo, rzuciwszy się pod koła nadjeżdżającego pociągu. Zmarłym był Błażej Kamiński l. 19, syn Jana, zamieszkałego w Sosnowcu przy ul. Wapiennej l. 5. Znaleziona kartka przy zwłokach adresowana była do rodziny denata w Sosnowcu. Na miejsce tragicznego wypadku przybyła komisja sądowno-lekarska, która po spisaniu protokołu zarządziła przewiezienie zwłok do zakładu medycyny sądowej w Krakowie.

- 000 -

KOMUNIKAT O STANIE POGODY, wydany

we środę 8 listopada, o godz. 7:40 wieczór, według danych państwowego Instytutu meteorologicznego w Warszawie: Stan atmosferyczny: Układ ciśnień nad Europą składał się w dniu dzisiejszym z głębokiego niżu, leżącego nad Islandyą, oraz dwóch wyżów nad Finlandyą oraz Hiszpanią i morzem Śródziemnym. W Polsce, leżącej na pograniczu obu układów, panowała pogoda dość jasna, z przymrozkami nocnymi, oraz słabymi wiatrami miejscowymi. Temperatury najniższe notowano ranki m we Lwowie i Białymstoku —3 stopnie, w Lublinie i Zakopanem —2 stopnie i w Warszawie —1. W godzinach popołudniowych temperatura na zachodzie Polski znacznie wzrosła, dosięgając 7 stopni (Poznań i Łódź), na południowym wschodzie zaś pozostała w pobliżu 0. W Krakowie temperatura 4,6 maximum 11, minimum —1,2, dość pogodnie. Prognoza na ozwariętek: Wzrost zachmurzenia, miejscami opady, wiary z kierunków zachodnich. Na wschodzie Polski przymrozki, w pozostałej części kraju ocieplenie.

BOLESŁAW LIMANOWSKI

W sprawie Towarzystwa Hrubieszowskiego

(Dokończenie)

Tak, w duchu i myśli Staszica, a myśl ta była doniosła i sięgła daleko. Stwarzał on instytucję, w zamiarze udoskonalenia rolnictwa i przemysłu, oraz wspólnego ratowania się w nieszczęściach. Była to republika współdzielcza. Trochę ustawa o podniesienie w niej poziomu oświaty: przy założeniu już miało być pięć szkółek, a jedna z nich wyższa. Wprowadził samorząd: Rada Gospodarcza jest wybierana przez ludność, a nawet przewidywała wybór prezesa Rady. Dążyła do zespoleńia twórczości rolniczej z przemysłową: z banku udzielano pożyczki na udoskonalenie rolnictwa, oraz zakładanie rękodzieł i fabryk. Staszic usiłował i mieszczań hrubieszowskich zachęcić do współuczestnictwa w Towarzystwie. Mojem zdaniem — cały charakter instytucji Staszicowskiej przemawia za przydzieleniem jej do ministerstwa pracy i opieki społecznej, jako bardziej; odpowiedniego jej celom i zadaniom.

Z rozmowy, jaką miałem z p. Zawadzkim i jeszcze z paru innymi osobami, zauważyłem, że w uporządkowaniu materialnych interesów Towarzystwa widzi się niemal jedynie jego zbawienie. Tymczasem założenie silnej dla niego podstawy w świadomości całej ludności jest niedoceniane. I dzieje się, że czynnikiem rządzącym są urzędnicy, a Rada Gospodarcza jest ich pynchadłem. Tak nie powinno być. Trzeba się zająć gorliwie uświadczeniem ludności, czem jest Towarzystwo, do czego ma ono dążyć, jakie korzyści może przynieść. Niech się odbywa propaganda i żywym słowem i rozszerzaniem pism odpowiednich. Nauczyciele szkół mogą wywrzeć wielki wpływ w tym kierunku. Niech wpoją w umysły uczniów, jakie znaczenie ma Towarzystwo, niech nauczą kochać jego założyciela. A wówczas i z ich grona powstaną żarliwi wyznawcy i jego przekonani i jego dążności. Powodowany chęcią zobaczenia miasta, które

i był swój materialny i swój rozgłos zawdzięcza Staszicowi skierowałem swój powrót nie na Chełm, jak poprzednio byłem jechał do Raciborowic, lecz na Hrubieszów. Jadąc, widziałem po drodze gospodarstwa rolne, powstałe z przeprowadzonej parcelacji, poddalane jedne od drugiego. Jedno z takich gospodarstw znajdowało się przy samej drodze. Domek ładny z przybudówkami, z ogródkami, z sadem owocowym i warzywnym. Komisya parcelacyjna urządziła gospodarstwa w ten sposób, ażeby dom gospodarza znajdował się w obrębie całego obszaru przyznanej mu ziemi.

Gdy wyjeżdżałem z Raciborowa, powiedziano mi, że Hrubieszów jest to nędzna, żydowska miścina. Odniosłem jednak odrębne wrażenie. I gdyby nie straszne błoto uliczne wskutek deszczów nieustannych, to prawdopodobnie i wygląd miasta byłby weselszy i ruch w nim bardziej ożywiony. Zwłaszcza mnie się podobala ta ulica, która od placu ratuszowego prowadzi do dworca kolei żelaznej. Dmki białe, schludne, wśród zieleni ogrodów. I nie jest to siedziba żydowska, lecz jest to osada rolników przeważnie drobno szlacheckiego pochodzenia, jaką już widziałem był dawniej w Stryju galicyjskim.

Właśnie, gdyśmy przejeżdżali koło placu ratuszowego, gromada robotników pracowała nad postawieniem pomnika Staszicowi. Ma to być pomnik bardzo skromny — mówił p. Zawadzki — bo mało zebrano nań pieniędzy. W każdym razie dobrze zrobiono, że nie ociągano z jego postawieniem. Niech przypomina obywaśelom Hrubieszowa, co mu zawdzięcza miasto. Miną obecne ciężkie czasy, przyjdą lepsze, dobre dla naszej Rzeczypospolitej, podźwignie się z ruin Towarzystwo Staszicowskie, rozkwitnie jako wzór dla dla organizowania innych podobnych mu współdzielni rolniczo-przemysłowych, a wówczas stanie i pomnik okazały, godny zasług tego wielkiego męża.

Pokłosie wyborcze

ORGAN LUDOWCÓW O PPS.

Z okazji zdobycia przez PPS 1 mandatu we Lwowie, pisze „Kuryer Lwowski”, organ PSL. Piast:
„Mimo ruchliwości i zaciekleści „ósemki”, PPS zdobyła 1 mandat we Lwowie. Zasługa to głównie tych pracowników nie-fizycznych, którzy stojąc poza partya socjalistyczną, rzucili swe głosy na listę Nr. 2, ceniąc wysokie wyrobienie, wysoki poziom moralny partji, pełną ufności, że PPS będzie bronił zdobyczy ludu całego z lat 1918—1922, a więc republiki, demokratycznego Sejmu, postępowej (mimo wstrętów endeckich) konstytucji, 8-godzinnego dnia pracy, ochrony lokatorów, reformy rolnej, ufnę, że PPS stanie na straży zdobyczy demokracji, zagrożonych tak przez bolszewików, jak i obskurantyzm, wysuwający już dziś widmo monarchji — przez ten blok 8—5, zjednoczony w napadach na Naczelnika i armię”.

STOSUNEK GŁOSÓW W WARSZAWIE

W roku 1919 PPS otrzymała 42.971 głosów, tj. 15 procent, obecnie 85.000, tj. 22 procent. Prawica w roku 1919 otrzymała 53 procent, obecnie zaś tylko 44 procent. Absolutnie PPS swoją ilość głosów podwoiła (z 42 na 85 tysięcy), prawica zaś otrzymała o 19 tysięcy więcej. W roku 1919 na 16 posłów warszawskich prawica miała 11, obecnie chjena ma 7.

DOTĄD WYBRANI POSŁOWIE PPS.

Warszawa (AW). „Robotnik” podaje następujące nazwiska członków PPS, którzy zdobyli mandaty: Barlicki, Jaworowski, Prausowa, Dobrowolski, Niedziałkowski, Piotrowski, Śledziński, Kwapiński (2 razy), Gardęcki, Pużak, Arciszewski (2 razy), Stańczyk, Pączek, Malinowski, Całun, Bin szkiewicz, Prager, Bobrowski, Daszyński, Żulawski, Czapiński, Marak, Smulikowski, Moraczewski, oraz jeszcze dwa mandaty. Nazwiska posłów nie ustalono (1 mandat w Brzesku i 1 w Wilnie.

UWAGI

Przeciwko terrorowi akademików

Zarząd Bratniej Pomocy studentów uniwersytetu warszawskiego uchwalił rezolucję w związku z wystąpieniem poszczególnych studentów w terrorystycznej akcji wyborczej, która zapowiada, że tym członkom Bratniej Pomocy, którym dowiedziony zostanie udział w tych występach, wytoczony będzie proces przed sądem kolczennskim.

Uchwala ta stoi niewątpliwie w związku z nazystowskim nocnym napadem akademików endeckich w Warszawie na lokal „Kuryera Połabnego”. Napad ten zorganizowany w taki sposób, iż kolejno zrywano w pokojach druty od ścian elektrycznego i rozbito telefon, ażeby u niemogłiwid wszelki alarm, świadczył, że wyprawo ta we wszystkich szczególach była zgóry obmyślona, że funkcyjowała tu planowo bojówka, a nie było to najście napręde umówione. W samym dniu wyborów większych ekscesów w Warszawie nie było. Notowano tylko jedną bojwkę nawprost kościoła św. Antoniego przy ulicy

Sentorskiej, która powstała pomiędzy grupą wychodzących z kościoła, a komitetowymi żydowskimi, którzy w pobliżu mieli lokal wyborczy.

KRONIKA

Kraków, 9 listopada.

Brak węgla i drzewa opałowego w Krakowie

(k) Z powodu strejku we wszystkich kopalniach węgla w Polsce do Krakowa nie napływają zupełnie transporty węgla, tak, że w miejskich składach zabrakło tego artykułu. Również panuje zupełny brak drzewa. Zarząd dóbr w Nisku, który zobowiązał się kontraktowo dostarczać stale gminie m. Krakowa drzewo, wstrzymał obecnie dostawę z powodu rzekomo braku wagonów. Prezydium miasta zwróciło się telegraficznie do lwowskiej dyrekcji kolei, by ta na przewóz drzewa z Niska do Krakowa, przydzieliła zarządowi dóbr w Nisku odpowiednią ilość wagonów.

- 000 -

Nowe transporty cukru dla Krakowa

Cukier będzie sprzedawany w przyszłym tygodniu

(k) Miejski urząd aprowizacyjny przeprowadza w dalszym ciągu inwentaryzację zapasów cukru, wskutek czego rozdział między konsumy, urzędy i instytucje, oraz sprzedaż cukru między ludność zostały przerwane na kilkanaście dni. Sprzedaż rozpocznie się znowu w przyszłym tygodniu kolo czwartku; dokładny dzień rozpoczęcia sprzedaży poda miejski urząd aprowizacyjny w pierwszych dniach przyszłego tygodnia. Do Krakowa nadeszło wczoraj 11 wagonów cu-

kru grysikowego z cukrowni w Kruszwicy w Poznaniańskim. Wiceprez. miasta dr Bobrowski, czyni starania u władz centralnych w Warszawie o zwolnienie ze stawki akcyzowej wszystkich zapasów cukru, jakimi gmina naszego miasta rozporządza, motywując stanowisko prezydium miasta tem, że transporty cukru, jakie nadchodzi do Krakowa, pochodzą z kampanii jeszcze z roku 1921.

Zbrodniarz skazany na dożywocie oskarża żonę o udział w napadach rabunkowych

(k) W nocy na 18 marca 1920 roku dokonano rabunku na osobach: Franciszku Jeleniu i Annie Jeleń w Grabiu, a następnie nad ranem w Brzegach u Jakubców. Napastników było trzech, z których jeden ubrany był w mundur wojskowy, a dwóch w ubrania cywilne, z tych jeden chromał na nogę.

DWA NAPADY RABUNKOWE

Według zeznań świadków przebieg tych rabunków był następujący:

Około trzeciej nad ranem usłyszały córki Franciszka Jelenia w Grabiu ujadające psy, a równocześnie w sieni wielki łomot. Wtedy w izbie zebrała się cała rodzina Jelenia, a syn jego stanął koło okna z siekierą w ręku. Po chwili padł strzał przez okno, a kula ugodziła w lewą rękę Jana, syna Jelenia. Zraniony schronił się do sieni, a na jego miejsce z siekierą w ręce stanął Franciszek Jeleń. Wtedy padły znowu dwa strzały, z których jeden ugodził w twarz Annę Jeleń, kiedy zranionemu bratu podawała wodę. Po tych strzałach bandyci chcieli wejść przez okno do wnętrza, a gdy im chciało w tem przeszkodzić Franciszek Jeleń, padło znowu kilka strzałów, z których jeden ugodził Franciszka Jelenia w policzek. Na skutek jednak wołania o pomoc córek Jelenia i mieszkającej tamże nauczycielki Sosińskiej, bandyci zbiegli.

Po tym nieudalym napadzie bandyci udali się z Grabia do Brzegów pod dom Wojciecha Jakubca, gdzie po oddaniu kilku strzałów rewolwerowych, steroryzowali Jakubców, dokonali rabunku. Po wejściu bowiem do izby zażądali pieniędzy, otworzyli skrzynię i szafę i zrabowali cenniejsze rzeczy. W czasie śledztwa poszlaki o dokonanie tych rabunków padły na Siwka Juliana, a nawet Jeleń rozpoznał w nim stanowczo jednego ze sprawców napadu. Ponadto Siwek chromał wówczas na nogę i on to właśnie poprzednio z powodu postrzelenia na nogę, jako podejrzany o pewien fakt kradzieży był ranny i leczony w szpitalu w Krakowie.

SKAZANY NA DOŻYWOTNIE WIEZIENIE

Za te zbrodnie rabunku został też Julian Siwek zasądzony wyrokiem sądu przysięgłych w Krakowie z dnia 19 września 1921 na karę dożywotniego więzienia. Wprawdzie trybunał sądu przysięgłych orzeczoną karę dożywotniego więzienia ograniczył Siwkowi do lat 10, stosując niewłaściwie ustawę amnestyjną, ale sąd apelacyj-

ny uchylił odnośny ustęp wyroku i uchwałą z dnia 21 lutego 1922 utrzymał w mocy orzeczoną karę dożywotniego więzienia.

ZEZNANIE WIEŹNIA

Uchwałę tę doręczono Siwkowi w połowie marca br., a w dniu 22 marca zgłosił się on do zarządu więzień z oświadczeniem, iż zamierza teraz przed sędzią śledczym wyjawić nazwiska osób współwinnych w tych rabunkach.

Przesłuchany przez sędziego śledczego zeznał, że wobec zasądzenia go na karę dożywotniego więzienia, nie może ścierpieć, iżby współwinnini pozostawali na wolności i opowiedział, że wówczas jedynie wskutek steroryzowania go przez właściwych sprawców rabunku, on był tylko świadkiem napadu na domostwo Jeleniów i na chatę Jakubców. W swoich zeznaniach obwinął swoją żonę Annę, oraz Franciszka Filipowicza, Fr. Furtaka, Wł. Burligę i Jana Burligę. Opowiedział on dokładnie cały przebieg napadów i szczegółów co do udziału w nich wyżej wymienionych.

ARESztOWANIE OSKARŻONYCH PRZEZ SKAZAŃCA

Na skutek tego zeznania aresztowano żonę Siwka Annę, Filipowicza, Furtaka i Burligów. Po ośmiomiesięcznym więzieniu śledczym, stanęli oni wczoraj przed sądem przysięgłych. Na wczorajszej rozprawie po odczytaniu aktu oskarżenia przesłuchano wszystkich oskarżonych, którzy wypierają się stanowczo udziału w napadach rabunkowych zarzuconych im przez Siwka. Furtak nawet twierdził, że nie zna Anny Siwkowej. Zeznaje on, że w czasie jego nieobecności zjawila się u żony Furtaka siostra Siwka z prośbą, aby Furtak dał poświadczenie, że w czasie rabunku Siwek był u niego po tytuł. W sądzie oświadczył Furtak, że nic nie wie o tem i to było powodem złości Siwka i rzucenie na Furtaka podejrzenia, że brał udział w rabunku u Jelenia.

Rozprawa potrwa trzy dni. Ponieważ Siwek przebywa w więzieniu w Rawiczu na Pomorzu, wysłano wczoraj do zarządu tamtejszego więzienia telegram z prośbą natychmiastowego przywiezienia go na rozprawę do Krakowa. Rozprawa budzi wielkie zainteresowanie. Trybunałowi przewodniczy s. s. o. Markiewicz, wotują s. s. o. Kraus i s. s. o. Federowicz, oskarża prok. Sozański, bronią adw. dr Herz (Filipowicza), adw. dr Warenhaupt (Siwkowa) i Wł. Burligę, adw. dr Chorowicz (Furtaka) i adw. dr Weber (Jana Burligę).

Morderstwa polityczne w Małopolsce Wschodniej

Dwóch kandydatów na posłów zamordowanych

Bojówki ukraińskie zamordowały prof. Twerdchiliba i Berezowskiego, kandydatów na posłów. W nocy na 4 bm. we wsi Ispas, pow. stanisławowskiego, czterech osobników podeszło pod okno domu Wasyla Pihulaka, który kandydował do sejmu z ukraińskiej radykalnej partji, i strzałami rewolwerowymi ciężko go zranili. Pihulak odstawiony do szpitala zmarł.

Wnocy na 5 bm. nad ranem we wsi Rosochaczu pow. kołomyjskiego, wpadło trzech zbrodniarzy do domu chłopca Bachmatiuka, kandydata ukr. do sejmu z tej samej partji, i strzałami zranili go śmiertelnie. Postrzelony zmarł.

Do wsi, w których dokonano zbrodni, odeszły oddziały wojska i udała się policja w celu przeprowadzenia śledztwa i pościgu za mordercami.

(AW.) Lwów, 8 listopada.

„Kuryer lwowski“ donosi, że w Tarnopolskiem przychwyconą bandę, złożoną z trzynastu osób,

która przekroczyła granicę rosyjską i grasowała po okolicy. Wśród aresztowanych znajduje się dwóch komisarzy bolszewickich z Płoskirowa. Celem nasłanych bandytów było szerzenie teroru drogą mordów i podpalań. Bandyci zostaną rozstrzelani.

„Swoboda“ podaje, że adwokat dr Włodzimierz Zahajkiewicz, aresztowany 22 października i umieszczony w więzieniu, rozpoczął z dniem 31 października głódówkę, rzekomo z powodu nieprzesłuchania go dotąd w śledztwie, jak również niepodania przyczyny aresztowania.

Wczoraj na polecenie władz wojskowych policja przeprowadziła rewizję w lokalu redakcji lwowskiej „Gazety Codziennej“, oraz w prywatnym mieszkaniu redaktora. Rewizja ta stoi w związku z artykułami „Gazety Codziennej“ w sprawach ruskich, w których pismo to zamieszcza codziennie prawie śensacyjne rewelacje dokonanych względnie planowanych przez Ukraińców zamachach.

PODWYŻSZENIE TARYFY KOMINIARSKIEJ Wczoraj odbyło się pod przewodnictwem wiceprezydenta miasta, Dra Wielgusa, posiedzenie sekcji ekonomicznej wspólnie z sekcją prawniczą Rady miasta, na którym uchwalono wniosek w sprawie podwyższenia taryfy kominiarskiej oraz zatwierdzono linię regulacyjną dla części ul. Litewskiej i Wrocławskiej na Krowczyzy.

WPISY NA KURS MATURYCZYNY KRAKÓLA TOW. NAUCZ. SZKÓŁ WIŹSZYCH przedłużono do 10 h. m. Kurs ten otwiera Komisja w porozumieniu z tutejszym kuratorem dla mobilizowanych i inwalidów, którym brak matury 2 ostatnich klas szkoły średniej. Wpisuje przyjmują kierownik, Rynek 17, II piętro, w gminnym nazyw Jaworskiego, od godz. 12—1.

Z TEATRU BAGATELA. „Wędrowiec i kobieta“ wypełni repertuar do piątku. W sobotę po południu po cenach 40 procent niższych „Szlak lokatorski“, wieczór „Wędrowiec i kobieta“. W niedzielę po południu po cenach 50 procent niższych „Szlak panny młodej“. W przygodnym towarzystwie „Banco“. Premiera naznaczona wtorek.

OPERA I OPERETKA. Dziś w piątek premiera „Orlątka“, osnutego na tle dramatu Rostanda z muzyką P. Stojanowicza, w wykonaniu zespołu z przeszło 120 osób, z reżyserią p. dyr. S. Polęńskiego. Jutro w piątek „Orlątko“. W sobotę „Żydówka“ z występem bohateraśkiego tenora St. Gruszczyńskiego i primadonny opery lwowskiej, p. J. Zacharskiej. Drugi i ostatni występ u. Gruszczyńskiego odbędzie się w niedzielę o godz. 3:30 po południu w „Halce“. W roli Halki wystąpi p. J. Zacharska. W niedzielę o godz. 7:30 wieczór „Orlątko“. W poniedziałek o godz. 10:00 dla członków Stowarzyszenia „Sokolstwo“.

KONCERT TOW. OCHRONY DZIECI. Koncert artystów krakowskich: p. Bandrowskiego, Osmeckiej, prof. Szwarzenberg Czernego i prof. Kozłowski, na o le opieki nad dziećmi, odbędzie się w piątek 10 bm. w Słonym Teatrze o godz. 8 wieczór. Bilety po 500, 1000 i 1500 marek do nabycia w księgarni Krzyżanowskiego.

SUKCES KRAKOWSKIEGO PIANISTY W NOWYM JORKU. Znany krakowski pianista, p. Mieczysław Münz, wystąpił z własnym recitalem w sali „Aeolian Hall“ w Nowym Jorku i odniósł ogromny sukces. Na koncercie tym gra jego muzyka niezwykle uznanie bardzo liczącej, bo ponad 6 tysięcy wynoszącej publiczności, która po skonczeniu programu zmuszała p. Münza do dodatków. Prasa nowojorska wyraża się w superlatywach o jego grze, a ponadto został p. Münz zaproszony do grania do płyt międzynarodowego Towarzystwa płyt gramofonowych „Rekord“, co jest niemałym zaszczytem dla tak młodego artysty.

KINO MUZEUM, ul. Smoleńska 9, wyświetli w czwartek 9 bm. po południu po raz ostatni następujący program: 1) Meksyk, 2) Na wodzie i pod wodą, 3) Dolina Josemita, 4) Olsbrzyńskich drzew w Kalifornii, 5) Higiena dziecka (2 części). Film propagandowy dla matek i wychowawczy.

(k) **OFIARY ZAWODU.** Wczoraj w fabryce zapałek na Zabłociu w Podgórzu wpadł do kadzi z wrzącą wodą 20-letni Ludwik Jachimik, robotnik. Na krzyk nieszczęśliwego nadbiegli pracujący w pobliżu robotnicy, wyciągnęli go z wody, Jachimik doznał jednak bardzo ciężkich poparzeń na całym ciele. Zauważony lekarz Pogotowia ratunkowego skonstatował poparzenie drugiego stopnia, a udzieliwszy nieszczęśliwemu pierwszej pomocy, przewiózł go karetką pogotowia do szpitala św. Łazarza.

W czasie budowy domu przy ul. Wrocławskiej stoczył się duży kamień na nogi robotnika Jana Barana i zmiąłdził mu stopę, oraz zlamal podnóże. Po opatrzeniu przewieziony został Baran do kliniki chirurgicznej.

(k) **ZABITY PRZEZ GRANAT.** Oczepił we wsi Modliczce pod Krakowem bawiła się przy drodze znalezionym granatem 10-letni Siniawski Stypuła. Po niejkiej chwili granat skoczył prawdziwie podobnie uderzenia o kamień eksplodował i zabił Stypulę, rozrywając nieszczęśliwego w kawałki. Przechodzące obok dwie kobiety zostały ranione odłamkami granatu. Zwłoki chłopca przewieziono do koszniczy cmentarnej.

WŁAMANIE DO SKLEPU. W nocy z 8 na 7 bm. włamano się do sklepu z przybarami skautowymi przy ul. Brackiej 1. 17. Skradziono tam na szkodę Tow. harcerzy polskich rozmaite przedmioty sportowe łącznej wartości 700,000 marek. Dochodzono w toku.

Napad bandycki podczas wesela na Prądniku Czerwonym

(k) Do mieszkania Franciszka Kubackiego w Prądniku Czerwonym w budynku dawnej kantu-macy wtargnęło onegdaj podczas wesela kilku podejrzanych osobników z okolicznych wsi. Bandyści dostali się do środka po rozbiciu sielkierami drzwi. Wpadłszy do wnętrza wszczęli awanturę z gośćmi weselnymi, podczas której korzystając z zamieszania skradli na szkodę uczestników wesela trzy kurki wartości około

200.000 mp. Bandytów ~~wpadłszy do wnętrza~~ Kędzior, oddając w stronę ich kilka strzałów rewolwerowych. Przestraszeni tem bandyci zbiegli. W toku śledztwa aresztowano jako sprawców napadu Stefana Mkruta 1. 26 i Tomasza Bryłę 1. 20, obydwóch z Toń, oraz Wojciecha Ciaskę 1. 24, Wojciecha Sadzika 1. 31, Jakóba Solka 1. 27 i Ludwika Wilkosza 1. 28 pochodzących z Zielonka.

Bandy w Małopolsce Wschodniej

W okolicy Zaleszczyk miał się przedrzeć przez granicę do Małopolski znaczniejszy oddział najeźdźców. Władze wydały odpowiednie zarządzenia.

Przedwczoraj zrana w pobliżu Horodenki oddział wojska i policji natknął się na bandę bolszewicko-ukraińską. W czasie wymiany strzałów padło od kul czterech bandytów.

Kradzież 34 milionów mk w kasie kolejowej w Katowicach

W głównej kasie kolejowej w Katowicach dokonano olbrzymiej kradzieży. Komisja urzędowa wykazała brak trzydziestu czterech milionów marek polskich i dwóch milionów marek niemieckich. Okazało się, iż sprawcą kradzieży jest kasjer biuletowy Ignacy Ledzianowski ze stacji Zabrze.

Dostał się on w niewyjaśniony sposób do głównej kasy kolejowej w Katowicach, gdzie zabrał całą gotówkę, znajdującą się w kasie, poczem zbiegł w niewiadomym kierunku. Zarządzony pościg dotąd nie wydał rezultatu.

Odszkodowanie za rozbite serce

Zwykle w Ameryce o odszkodowanie za „złamanie” serca i niedotrzymanie obietnicy małżeństwa proszą kobiety. Stało się jednak, że A. Franklin, właściciel sklepu, wniósł skargę o odszkodowanie w wysokości 25.000 dolarów, przeciw pani M. B. Albert. Skargę swoją Franklin

popiera następującymi wywodami: Przejażdżki samochodowe 2.000 dol., pierścień zaręczynowy 1.600 dol., zaniedbanie sklepu wskutek miłosnych uczuć 5.000 dol., rozczerowanie i utrata zdrowia 15.000 dol., razem 25 tysięcy dolarów.

Z POLSKI

TEATR IM. SŁOWACKIEGO W CIESZYNIE. W niedzielę 12 bm. gra gościnnie krakowski teatr im. Słowackiego w Cieszynie komedię M. Fijałkowskiego „Drugiego męża”. Zespół artystów krakowskich, który tworzą pp. Zmijewska, Kosmowska, Szymborski, Białkowski i Szymański, przyczynia się znacznie do powodzenia tej sztuki.

O GOSPODARCE DOMINIKANEK W BIAŁEJ NIŻNIEJ SŁÓW KILKA. W Białej Niżniej w parafii grybowski jest klasztor Dominikanek, fundowany przez jakąś hrabinę, która zamiast ulżyć nędzy ludzkiej, wołała poprzeć próźniactwo. Klasztor ten posiada majątek składający się z kilkuset morgów ornego pola i tyłu morgów lasu, tak, że same Dominikanki nie wiedzą gdzie się jego granica zaczyna a gdzie kończy. Prócz tego do klasztoru należy tartak, młyn i wydziały nauczycielstwa szkola. Przed rokiem przelożona klasztoru była 70-letnia staruszka, która przy pomocy zarządcy i leśniczego znośną prowadziła gospodarke. Zaprowadziła w klasztorze oszczędności i pilnowała przestrzegania reguł klasztornych, co się nie podobało młodszym zakonnicom, więc postanowiły ją wysadzić i przy pomocy siostry Januaryi to się im udało. Staruszka z placzem musiała wyjechać na inne miejsce, a do Białej przewieziono młodszą ze Złoczowa. Teraz rozpoczęła się niszczycielska gospodarke w lesie do tego stopnia, że komisya leśna omał lasu nie zanknęła. Jak wygląda gospodarke rolna, każdy się przekona, widząc wielkie platy ziemi odlegiem leżące i walące się próżne stodoły. Nic też dziwnego, że przy takiej gospodarce Dominikanki posiadają milionowe długi. Nowa przelożona oddaliła zarządcę i leśniczego jako zbyt szkodliwych, tylko na wakacje sprowadziła sobie doradców w sutannach, jednych od roli, drugich od młyna i tartaku i „specjalistę” ze Lwowa od szkalowania po gazetach niewygodnych im osób. W klasztorze komitet biskupi z Krakowa założył zakład sierot, w którym znajduje się jeszcze coś z 10 dzieci prawdziwych sierot a reszta to „sieroty”, co mają zamożnych rodziców. Myślaliby kto, że prawdziwe sieroty uczą się tam pożytecznych rzeczy — tego Dominikanki nie praktykują, tylko co która dziewczyna podrośnie zapychają ją do stajni jako dziewczynę, mając gotową służbę, która ich nie kosztuje bo życia i ubrania dostarczają dla sierot komitety amerykańskie i kuchnie. I tak majątek niszczyje, niekontrolowany przez nikogo a Dominikanki używają sportu powozów same chuderlawymi końmi i wydają krocie na czesanie wyjazdy.

KOMITET BUDOWY II-go DOMU TECHNIKÓW WE LWOWIE. Lwowska młodzież technicka, zmuszona ciężką sytuacją mieszkaniową,

szukać nieraz schronienia po suterenach i poczekalniach kolejowych, podjęła w maju b. r. jeszcze przed wojną powstałą myśl budowy II-go Domutechników. Na gorący apel komitetu budowy, na którego czele stoi każdorazowy rektor politechniki, odpowiedziało społeczeństwo licznymi datkami w pieniądzu lub w naturze. Tą drogą uzyskano około 30 milionów marek, rząd zaś dał pomoc w materiale i gotówce. Miasta polskie za przykładem Łodzi podjęły akcję pomocy dla budowy II-go Domu techników. Około 50 miast prz stało datki w sumie 1.050.000 marek, w czem na Łódź wypada pół miliona. Młodzież technicka na wiecu ogólnym powzięła jednomyślną uchwałę, obowiązującą każdego słuchacza politechniki, do wykończenia 60-godzinnej własnoręcznej pracy. Około 2.500 techników ofiarowało swój trud, zorganizowani w „techniczne drużyny robotnicze”, rozpoczęli pod fachowym kierownictwem pracę, której dotychczasowy wynik przedstawia się następująco: Wykonano wykopy 3600 metrów sześć., zwieziono olbrzymie ilości materiału budowlanego, wzniesiono mury na kilka metrów. Dotychczasowa praca młodzieży technicznej, obciążona w gotówce, wynosi 15 milionów marek, II-gi Dom techników składać się będzie z 4 skrzydeł, z czego 3 miścic będą ubikacje mieszkalne, oraz kuchnie, jadalnie, łazienki, czytelnia i t. p., czwarte zaś miścic będzie olbrzymią salę. Kosztorys budowy wynosił przeszło 300 milionów marek, lecz z powodu spadku marki ustawicznie się zwiększa. Środki, jakie były do rozporządzenia, wyczerpują się, przeto komitet budowy zwraca się z gorącym apelem do całego społeczeństwa polskiego, aby spieszyło nadal z pomocą pieniężną lub materialną, umożliwiając w ten sposób dalsze prowadzenie budowy. W II-gim Domu techników znajdzie pomieszczenie około 500 studentów, którzy wolni od troski o byt codzienny, będą mogli pogłębiać wiedzę swą, aby później przyczynić się swem wykształceniem fachowem do gospodarczego rozwoju naszej ojczyzny. Komitet budowy nie wątpi, że społeczeństwo przyjdzie młodzieży technicznej z wydatną pomocą. Datki uprasza zwracać do biur Komitetu budowy II-go Domu techników, Lwów, ul. Leona Sapiehy 35.

KONKURS NA PRACĘ P. T. „DOMY LUDOWE”. W rocznicę 120-lecia istnienia instytucji i ku uczczeniu zasług śp. Stanisława Dzieżbickiego, pierwszego prezesa Rady nadzorczej w okresie przejścia instytucji przez społeczeństwo, władze Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych ogłaszają konkurs na pracę pod tytułem: „Domy ludowe. Ich organizacja i znaczenie dla rozwoju kultury narodowej” — na warunkach następujących.

1. Praca konkursowa, z uwzględnieniem materiału ojczyzno i obcego o treści popularnie,

lecz źródłowo ujętej, nie może być większą nad 6 arkuszy druku zwykłej szesnastki.

2. Rękopis czytelnie napisany przesłać należy pod adresem: Polska Dyrekcja Ubezpieczeń Wzajemnych w Warszawie, Al. Jerozolimskie 41, w kopercie z napisem „Na konkurs”. Na pierwszej stronie rękopisu winno być uwidocznione godło autorskie, które wraz ze szczegółowym adresem, imieniem i nazwiskiem autora podać należy wewnątrz w osobnej kopercie.

3. Ostateczny termin konkursu upływa dnia 15 lutego 1923 roku, po tej przeto dacie nadesłane prace nie będą rozpatrywane.

4. Za uznane przez sąd konkursowy dwie najlepsze prace wypłacone będą nagrody 500.000 oraz 200.000 marek pol. Nazwiska autorów prac nienagrodzonych pieniężnie, lecz zaszczytnie wyróżnionych, będą za zgodą autorów ogłoszone. Prace nagrodzone przechodzą na własność Polskiej Dyrekcji Ubezpieczeń Wzajemnych.

5. Wyniki konkursu ogłoszone będą najpóźniej dn. 15 kwietnia 1923 r. Rękopisy prac nienagrodzonych a nieodebranych przechowywane będą do dnia 1 lipca 1923 r.

6. Sąd konkursowy stanowią: zaproszeni pp. Zdzisław Dębicki Aleksander Janowski, Tadeusz Niedzielski oraz z ramienia Władz Instytucji: pp. inż. Jan Brzostowski, Antoni Byszewski i Bolesław Chomicz.

REPERTUAR

Teatr im. Jul. Słowackiego

Czwartek: „To, co najważniejsze”.
Piątek: „To, co najważniejsze”.
Sobota popoł. o g. 3: „Dziady”.
Wieczór o g. 8: „Pelikan”.
Niedziela popoł.: „Edukacja Bronki”.
Wieczór: „Pelikan”.

Teatr Bagatela

Czwartek: „Wędrowiec i kobieta”.
Piątek: „Wędrowiec i kobieta”.

Teatr miejski Opera i Operetka

Czwartek: „Orlątko” (Premiera).
Piątek: „Orlątko”.
Sobota: „Żydówka”.
Niedziela o g. 3:30 popoł.: „Hańka”.
Wieczór o godz. 7:30: „Orlątko”.
Poniedziałek: „Orlątko”.

Kollegium wykładów naukowych (Rynek A—B 39).

Początek o godz. 7 wieczór.

Piątek, red. Ed. Paszkowski: „Idea bolszewizmu”.
Sobota, dr Melania Grafczyńska: „Kameralna muzyka romantyczna” (z ilustr. muzyczną).

Ameryka nie chce się mieszać do Europy

Paryż (PAT). Amerykański sekretarz stanu Hughes wygłosił mowę w Cleveland, w której powiedział, że polityka amerykańska musi się trzymać zasady niemieszania się w sprawy europejskie. Stany Zjednoczone nie mają aspiracji do zdobywania sfery wpływów gospodarczych, a także i terytoryjów, ani też specjalnych przywilejów, kosztem innych narodów, jednakże domagają się one uznania zasady otwartych drzwi. Pomoc, której oczekuje się od Ameryki, mogłaby doznać uszczerbku, gdyby Ameryka wnięszala się w sprawy ją nie obchodzące. Ameryka musi zachować swe własne i zupełnie jasno sprezywane stanowisko.

Kłęska partji rządowej w Ameryce

Nowy Jork (PAT). Gubernatorem stanu nowojorskiego wybrany został demokrat Smith w miejsce dotychczasowego republikanina Mulera.

Nowy Jork (PAT). Demokracja Coplelan wybrany został w stanie nowojorskim senatorem, pobijając republikanina Kaldere.

Chicago (PAT) Przy wyborach uzupełniających do Izby reprezentantów demokraci zwyciężają republikanów w stosunku 2:1.

Nowy Jork (PAT). Wedle dotychczasowych wiadomości demokraci uzyskają przy wyborach 28 miejsc. Senator Hitschock przepadł przy wyborach.

Paryż (PAT). „New York Herald” donosi z Nowego Jorku, że demokraci odnoszą się przy wyborach świetne zwycięstwa w całym kraju. Już po zamknięciu głosowania, które w Nowym Jorku zakończyło się o godzinie 7 wieczorem, zwycięstwo demokratów było widoczne.

Dalsze wyniki wyborów

W MAŁOPOLSCE

Okręg 53, Stanisławów — Tlumacz — Kołomyja — Horodenka — Sniatyn: lista 1 — 1 mandat, lista 8 — 2 mandaty, lista 17 — 3 mandaty, lista 25 — 3 mandaty.

Okręg 52, Stryj — Drohobycz: lista 1 — 1 mandat, lista 2 — 1 mandat (Moraczewski), lista 3 — 1 mandat, lista 14 — 1 mandat, lista 17 — 2 mandaty.

Okręg 54, Tarnopol — Zbaraż — Trembowla: lista 1 — 5 mandatów, lista 3 — 3 mandaty, lista 17 — 2 mandaty.

Okręg 55, Złoczów — Zborów. Wedle dotychczasowych obliczeń największe szanse mają listy Nr. 8 i 17.

Okręg 48, Przemyśl: Wybrany dr Liebermann.

W B. KRÓLESTWIE

Okręg 2 Warszawa — Radzymin — Mińsk: lista Nr. 1 — 11226, lista Nr. 2 — 14365, lista Nr. 3 — 11562, lista Nr. 8 — 76676, lista Nr. 16 — 12189. Lista 8 — 4 mandaty, lista 2 — 1 mandat (Dobrowolski).

Okręg 12, Błonie — Skierniewice — Rawa — Grojec: lista Nr. 1 — 1 mandat, lista 2 — 1 mandat (Dobrowolski), lista 3 — 1 mandat, lista 8 — 3 mandaty.

Okręg 20, Kielce — Jędrzejów: lista Nr. 8 — 2 mandaty, lista Nr. 3 — 3 mandaty.

Okręg 22, Sandomierz — Pińczów: lista Nr. 1 — 2 mandaty, lista Nr. 3 — 2 mandaty, lista Nr. 8 — 1 mandat.

GÓRNY ŚLĄSK

Katowice (PAT) Komisja wyborcza w Królewskiej Hucie podaje urzędowe wyniki głosowania. Uprawnionych do głosowania 170.791, głosowało 107.196. Unieważniono 506 kartek. Na listę Nr. 1 padło 363 głosy, Nr. 2 — 11.087, Nr. 7 — 9.667, Nr. 8 — 43.666, Nr. 16 — 38.942, Nr. 23 — 2875, Nr. 24 — 1. Wobec powyższego wyniku zostali wybrani z listy Nr. 8 Wojciech Korfanty, Tomasz Skowronek i Stanisław Wojtacha; z listy Nr. 16: Karol von Reizenstein i Karol Włodasch.

Katowice (PAT) Komisja wyborcza w Katowicach podaje: lista Nr. 1 otrzymała 676 głosów, Nr. 2 — 21.591, Nr. 7 — 17.854, Nr. 8 — 34.249, Nr. 16 — 37.364, Nr. 25 — 2518. Wybrani: z listy Nr. 2 — Józef Biniszkiwicz, z listy Nr. 7 — Stanisław Piocha, z listy Nr. 8 — Wojciech Korfanty, z listy Nr. 16 — Reizenstein i Rozumek

W B. ZABORZE PRUSKIM

Bydgoszcz (PAT). Wedle urzędowych zestawień w okręgu bydgoskim (Nr. 22) wynik głosowania jest następujący: lista Nr. 1 — 1782, lista Nr. 2 — 5798, Nr. 7 — 44340, Nr. 8 — 77367, Nr. 4 — 1156, Nr. 16 — 32464, Nr. 23 — 438. Z listy Nr. 8 wybrani: Edmund Bigański, Karol Rzepcki, Leon Żurkowski, z listy Nr. 7 Władysław Herz i Jan Dyniok, z listy Nr. 16 Karol Graebe.

Poznań (PAT). Wynik głosowania w obwodzie Poznań powiat jest następujący: lista Nr. 1 — 8003, Nr. 2 — 500, Nr. 7 — 37680, Nr. 8 — 62319, Nr. 14 — 493, Nr. 16 — 13.418. Lista Nr. 8 zyskuje 3 mandaty (Chłapowski, ks. Styczyński, Marciniak), lista Nr. 7 — 1 mandat (Wileczyński).

JAK ORGAN ENDECKI OCENIA WYNIK WYBORÓW

Warszawa (AW). „Gazeta Warszawska” na podstawie dotychczasowych wyników ze wszystkich okręgów oblicza następujący podział 372 mandatów, przypadających na listy okręgowe: (t. j. bez listy państwowej): lista Nr. 1 — 57 mandatów, Nr. 2 — 37 mandatów, Nr. 3 — 35 mandatów, Nr. 5 — 2 mandaty, Nr. 6 (Rady Ludowe) 1 mandat, Nr. 7 — 15 mandatów, Nr. 8 — 139 mandatów, Nr. 12 — 7 mandatów, Nr. 13 (Stapiński) 1 mandat, Nr. 15 (Okoń) 4 mandaty, Nr. 16 — 53 mandatów, Nr. 17 — 14 mandatów, Nr. 20 — 1 mandat, Nr. 22 — 1 mandat, Nr. 24 — 5 mandatów, razem 372 mandatów.

Wybrani dotąd kandydaci PPS

W MAŁOPOLSCE

Okręg 41 Kraków miasto 1 mandat: Dr. Bobrowski.

Okręg 42 Kraków powiat, Chrzanów—Oświęcim—Podgórze—Olkusz—Miechów 3 mandaty: Daszyński, Żukawski, Kwapiński.

Okręg 43 Wadowice—Biała—Myślenice—Żywiec—Nowy Targ—Spisz—Orawa 1 mandat: Czapliński.

Okręg 44 Nowy Sącz—Limanowa—Bochnia—Wieliczka 1 mandat: Dr. Marek

Okręg 50 Lwów miasto 1 mandat: Hausner.
Okręg 51 Lwów powiat, Żółkiew—Rawa—Sokal—Jaworów—Cieszanów 1 mandat: Smulikowski.
Okręg 52 Stryj—Drohobycz—Turka—Skole—Dolina—Kalusz 1 mandat: Moraczewski.
Okręg 48 Przemyśl 1 mandat.

W B. KRÓLESTWIE

Okręg 1 Warszawa miasto 3 mandaty: Bartłki, Jaworowski, Prausowa.

Okręg 2 Warszawa pow. Radzymin—Mińsk 1 mandat Dobrowolski.

Okręg 9 Płock—Sierpc—Rypin—Płońsk 1 mandat Niedziałkowski.

Okręg 10 Włocławek—Nieszawa—Lipno 1 mandat Piotrowski.

Okręg 11 Łowicz—Kutno 1 mandat Śledziński.

Okręg 12 Błonie—Skierniewice—Radom—Grojec 1 mandat Dobrowolski.

Okręg 15 Konin—Koło 1 mandat Kwapiński.

Okręg 16 Kalisz—Wieluń 1 mandat Gardecki.

Okręg 17 Częstochowa—Radomsk 1 mandat Pużak.

Okręg 19 Radom—Opoczno 1 mandat Arciszewski.

Okręg 21 Będzin 2 mandaty Arciszewski, Stańczyk.

Okręg 23 Ilza—Kozienice 1 mandat Pączek.

Okręg 26 Lublin—Chełm 1 mandat Malimowski.

Okręg 27 Zamość—Tomaszów 1 mandat Caluń.

KRESY.

Okręg 59 Brześć—Kobryń 1 mandat Uziębło.

Okręg 62 Lida—Oszmiany 1 mandat Pławski.

Okręg 60 Pińsk lista Nr. 2 — 3 mandaty.

ŚLĄSK.

Okręg 39 Katowice m.—pow. Ruda 1 mandat, Biniszkiwicz.

Tow. Lieberman wybrany w Przemyślu

W Pińsku PPS zdobyła 3 mandaty

Lwów (tel. w. „Naprzodu”). Obliczenie głosów w okręgu Przemyśl—Dobronil—Krosno wykazało, że lista Nr. 2 otrzymała 1 mandat. Wybrany dr. Lieberman.

W okręgu Pińsk—Luniniec—Sarny lista PPS zdobyła 3 mandaty.

Zarządzenia gen. komisarza wyborczego

Warszawa, (PAT). Generalny komisarz wyborczy rozesał do przewodniczących komisji okręgowych okólnik, w którym zaznacza, że postępowanie przy głosowaniu było dobrze zorganizowane, jednakże w pewnych okręgach przeciągało się, powodując opóźnienie sprawności, a to z tego względu że od wszystkich przychodzących do głosowania żądano wykazania tożsamości. Okólnik wskazuje, że ustawa wyborcza nie wprowadza przymusu legitymowania tożsamości, jedynie w razach wątpliwych przewodniczący za zgodą komisji może stwierdzić tożsamość. Komisarze wyborczy zechcą zwrócić uwagę na tę niedokładność przy wyborach do Senatu.

Dażej zaznacza okólnik, że gdyby do godz. 9 wieczór nie skończono głosowania, to przed zamknięciem lokalu wyborczego należy wpłynąć do lokalu wszystkie osoby czekające na dopuszczenie do głosowania, przy czem w razie braku miejsca w lokalu wyborczym należy na ten cel użyć lokalu sąsiedniego lub podwórza z tem jednak, że później przychodzący wyborcy nie będą już mieli dostępu. Komisarze wyborczy zechcą za pośrednictwem prasy zwrócić uwagę wyborców, że lokal wyborczy musi być o godz. 9 wieczorem zamknięty. Należy także zwrócić uwagę na to że reklamowanie prawa wyborczego w dniu głosowania do Senatu skutku odnieść nie może.

Otwarcie Sejmu 28 listopada

Warszawa (AW.) Na ostatnim posiedzeniu Rady ministrów zadecydowane, że uroczyste otwarcie Sejmu i Senatu nastąpi dnia 28 bm. Dzień przedtem odbędzie się posiedzenie pożegnalne Sejmu ustawodawczego. Obrady nowego Sejmu otworzy prawdopodobnie marszałek Trąpczyński

który powoła najstarszego posła na tymczasowego przewodniczącego. W tydzień po zebraniu się Sejmu i Senatu musi się odbyć zgromadzenie narodowe w celu dokonania wyboru prezydenta Rzeczypospolitej.

Minister Narutowicz o naszej polityce zagranicznej

(PAT) Warszawa, 8 listopada.

Dziś o godz. 5.30 popołudniu minister spraw zagranicznych przyjął zastępców prasy i wskazał, że zagranica z wielkiem zainteresowaniem śledzi przebieg wyborów w Polsce do Sejmu i Senatu. Przechodząc do spraw polityki zagranicznej, zaznaczył minister, że zdecydowana pokojowa polityka polska nie minęła bez echa. W kwestyi wschodniej, jakkolwiek rząd od początku był zwolennikiem zlokalizowania tej sprawy, jednak ani na chwilę nie przestał doceniać jej znaczenia i śledził jej rozwój. Przechodząc do zmiany rzędu we Włoszech, oświadczył minister, że właśnie otrzymał za pośrednictwem włoskiego charge d'affaires od premiera Mussoliniego zawiadomienie o objęciu rządów wraz z gorącym życzeniem utrzymania i umocnienia stosunków. Minister wysłał do Mussoliniego podziękowanie rządu polskiego z wyrażeniem pragnienia przyjaznej współpracy. Dotychczasowe

stanowisko Bonara Lawa i Poincarego wobec Mussoliniego pozwala przypuszczać, że wobec zbliżającej się konferencji lozańskiej i konieczności solidarnego współdziałania te rządy będą solidarnie postępowały z Mussolinim. Te same motywy są miarodajne dla rządu polskiego i dlatego rząd polski z zaufaniem odnosi się do nowego gabinetu, że jego polityka będzie po linii utrzymania polityki pokojowej i solidarnej współpracy.

Wreszcie zaznaczył minister, że dla konferencji rozbrojeń w Moskwie rząd sowieński wyznaczył termin 30 listopada. Co się tyczy programu pracy tej konferencji, nie jest przewidywana żadna zmiana. Jedynym faktem, jaki zaszedł w związku z tem, jest to, że rząd rumuński zwrócił się do rządu polskiego z prośbą o objęcie jego zastępstwa. Ten zaszczytny mandat oznacza, że wszystkie państwa sąsiadujące z rządem sowieńskim będą reprezentowane w Moskwie.

Proces Fedaka

(AW). Lwów, 8 listopada.

W dalszym ciągu zeznawał jako świadek sędzia śledczy, że przesłuchiwany Szytk zrobił na świadku wrażenie człowieka, który odetchnął, jak gdyby mu spadł kamień z serca. Przy drugim przesłuchiwaniu Szytk bardzo się namyślał, lecz nie cofnął swoich zeznań.

Prokurator wnosi, aby trybunał dopuścił następujący dowód: W kwietniu br. przychwycił władze na granicy czesko-słowackiej człowieka, który przekradł się przez granicę z pewną liczbą listów. Między innymi znalaziono przy nim list pisany mlekiem w sposób niewidoczny. Po chemicznem zbadaniu treści pisma, okazało się,

że w liście tym żądano pomocy dla Fedaka w formie dostarczenia 15 rewolwerów, kilku ubrań policyjnych oraz 5 sztuk silnej trucizny. Prokurator domaga się, by tym listem ustalono winę oskarżonych, którzy wypierają się należenia do tajnej organizacji.

Zmiana posła polskiego w Moskwie

Warszawa (AW.) „Kuryer Warszawski” donosi, że rząd polski odwołał p. Knolla z stanowiska polskiego charge d'affaires w Moskwie. Jednocześnie rząd sowiecki wezwał przedstawiciela swego w Warszawie p. Oboleńskiego do Moskwy.

CENY OGŁOSZEŃ:

Zwyczajne (na ostatniej stronie) Mkp. 100.—, w rubryce „Nadstanie” Mkp. 30.— w tekście redakcyjnym Mkp. 400.— przed tekstem Mkp. 600.— za wiersz milimetry. Drobne ogłoszenia Mkp. 80.— za słowo, przy czym pierwszy wyraz liczy się podwójnie. Najmniejsze ogłoszenie drobne Mkp. 800.—. Układ tabelaryczny i liczbowy o 25% droższy. Do ogłoszeń zagranicznych dolicza się 100% — do ogłoszeń zamiejscowych 50% —. Ogłoszenia drobne płatne są z góry.

Ogłoszenia przyjmuje wyłącznie: Powszechne Biuro reklamy „PRASA”, Kraków, ulica Karmelicka L. 16, telefonu Nr 20-86. gdzie też, celem uniknięcia zwłoki należy skierowywać wszelką korespondencję dotyczącą ogłoszeń.

Fabryka kofli Jana Bylicy w Wadowicach potrzebuje od zaraz 2 rutynowanyh dolnych kaflarzy do ustawiania pieców. Warunki na miejscu. Podróż zwracam. 1515

Poszukuje przykrawacza krawieckiego do robót cywilnych i wojskowych do prowadzenia warsztatu, za rudniącego 20 ludzi. Posada stała. Piaca wedle umowy. Reflektuje się tylko na pierwszorzędne siły. Zgłoszenia pod „A. M.” do biura reklamy „Prasa”, Karmelicka 16. 1527

Praktykanta (tki) do natychmiastowego wstąpienia poszukuje Dom towarowy Beno Brettner, Kraków, Rynek 13. Zgłaszać się tylko z rodzicami między godz. 5-6 wieczór. 1553

Inżyniera lub technika z działu maszynowego poszukuje Austro-Daimler SA, Kraków, Gertrudy 2. 1505

Korespondenta z stenografią polsko-niemiecką poszukuje Austro-Daimler SA, Kraków, Gertrudy 2. 1516

Poszukuję posady guwernantki w Krakowie lub na prowincji. Zgłoszenia Chronów p. Wiśnicz koło Bochni. 1551

Kupimy piec krawiecki na 8 żelazek. Hurtownia Oficerska, Kraków, Rajęka, Kozary. 1516

Dom parterowy lub piętrowy ewent. z woinem mieszkaniem w Krakowie w pobliżu śródmieścia, nadający się do nadbudowy, kupię. Zgłoszenia z podaniem adresu i ceny do biura ogłoszeń „Prasa”, Kraków, Karmelicka 16 pod „Dom parterowy”. 1545

4 pokoi ewent. 3 z komortem w centrum miasta poszukuję. Darmo odstępnę. Zgłoszenia pod „Amerykanin” do biura Jan Ropski, Szewska 5, Kraków. 1544

Mieszkanie z 2 pokojami kuchni z komfortem poszukuje się za odstępnem i wysokim szynszem, ewentualnie odstąpię 1 pokój frontowy z osobnym wejściem. Zgłoszenia do biura „Prasa” Karmelicka 16 pod „Zaraz”. 1258

Institut de beauté, Szewska 5, II p. Pielęgnowanie cery i włosów. Usuwanie wszelkich nieczystości skóry, masaże, racjonalna kosmetyka 1556

Unieważniam zgubione dokumenta wojskowe Leona Bułińskiego ur. 1891 w Chrzanowie. 1552

Zgubioną kartę odroczenia wydaną przez PKU. Częstochowa, na nazwisko Słomnicki Szaja, ur. 1901 r., unieważniam 1551

Unieważnia się zgubioną kartę demob. wydaną przez 20 p. p. na nazwisko Kawalec Jan, z Lpicy Górnej. 1546

Zgubione dokumenta wojskowe na nazwisko Kazimierz Fieła, 5 dyw. Syberyjska, unieważniam. 1530

Zgubione kartę powołania wydaną przez P. K. U. Mierchów na nazwisko Abraham Bachmiera ur. 1892 r. unieważnia się. 1478

Panienka 1557 znajduje umieszczenie z całym utrzymaniem. Wiadomość: Bona, ul. 14, III piętro, koło ganau.

Kilka tysięcy par bielizny na składzie Mimo tendencji zwykłej ceny bardzo przystępne. GIZELA BRAND Kraków, Starowiślna L. 6.

Firma BIELIZNA! G. Brand Kraków, Starowiślna L. 6 zawiadamia uprzednio P. T. Publiczność, iż po dłuższej przerwie uruchomił ponownie 1551

Pracownik najwykwintniejszej bielizny Ceny nadzwyczaj niskie.

Każda kobieta przeczytać musi książkę prof. R. Gerlinga: „Nie bierz mężczyzny który...” Rady i wskazówki (w tłumaczeniu Ign. Nikorowicza) 34 niezmiernie ciekawych ilustracji. Cena 1150 Mp. z przesyłką poczt. dwóch książek 1950 Mp.

Można. Należy dokładnie poznać się wzajemnie i wniknąć w swoje charaktery, zanim się zdecydować o związku swego życia z drugą istotą. Szal bowiem jest krótki, a żal i skrucha trwa bardzo długo. Dwie te książki najwybitniejszego socjologa, znalazły w całym świecie wielkie uznanie. Książki te dają liczne wskazówki rodzicom mającym córki na wydaniu, młodym kawalerom oraz pannom. Liczne ilustracje przedstawiają typ mężczyzn i kobiet nie zdolne do małżeństwa.

Zamówienia skierować należy pod adresem: „Wydawnictwo Wiedeńskiego Przeglądu Polskiego” Wiedeń, Austria, I. Schwertgasse 4. Pieniądże przysyłać należy w listach poleconych lub pod adresem „Przegląd Polski” Warszawa, Pocztowa Kasa Oszczędności konto Nr 5055. 13 9

Każdy mężczyzna przeczytać musi książkę prof. R. Gerlinga: „Dziewczyzna której zażenę brać się nie powinno. Rady, wskazówki i pocieszenia (w tłumaczeniu Ign. Nikorowicza) 15 ilustracji niezmiernie ciekawych. Wyd. III rozszerzone. Cena 1150 Mp.

ATRAX

Oryginalna reklama świetlna w oknie wystawowym i na trotuarze

zwraca powszechną uwagę i ściągą kupujących do każdego sklepu!

Elegancki. Tani. Łatwy do użycia.

Zamawiać należy w Biurze Reklamy „PRASA” Kraków, ulica Karmelicka 16.

BERSON

Obcasy i zelówki gumowe BERSON

są trwałe i zachowują elegancję waszego obuwia

BERSON-KAUCZUK (SP. Z OGŁ. ODP). CENTRALA: KRAKÓW, STRASZEWSKIEGO 2.

Spólnika fachowca (maszynisty)

z kapitałem kilku milionów Mkp. celem rozszerzenia interesu poszukuje 1555

Drukarnia Jakóba Deutschera w Chrzanowie.

Reklama dźwignią handlu!

Kontaktować należy: Emil Huczek, Nakładem Ludowej Spółki Wydawniczej „Naprzód” w Krakowie.

Redaktor odpowiedzialny: Stefan Czerwiniak, Cielonkami Drukarni Ludowej w Krakowie, Długa 14 (tel. 1510)

SPECJALNOŚCI GUMOWE

Wszędzie do nabawia

HURTOWNIE:

K. MIKASZEWSKI, KRAKÓW, PLAC DOMINIKAŃSKI

LESERKIEWICZ I SNA, PLAC SZCZEPAŃSKI Nr. 2.

Poszukujemy samodzielnego buchaltera

biurową ze znajomością korespondencji po polsku i niemieckiej. — Wymagana dłuższa praktyka. Komisarz Handlowo-Bierniczy Izraela Mandelbauma w Trzebieży

NIE MOŻNA T NIE JI!

Tylko za 10.500 — Marek.

Zegarek S. „Encro” patent (nie cylindr.) wysyłam za zaliczeniem pocztowym po otrzymaniu zamówienia (bez załatwienia). Elegancki i mocny, kiesionkowy, odkryty męski płaski zegarek systemu „Chronometr” z czarnej angielskiej stali chłodzący, na kamieniach „Remontor”. Specjalne urządzenie zabezpiecza sprężynę od uszkodzenia. Cena niebywala, na krótki czas tylko 10.500 — Mk, dwie sztuki 20.500 — Mk, trzy sztuki 30.000 — Mk. Zegarki Nr 4 9 z lepszego gatunku Mk 15.800 i 25 000 Mk.

II Nowość zegarek „BLYSKAWICA” II z samoswiecącym w nowym cyferblacie, pokazującym dokładny czas w ciemności. Eleganckie mądre niklowe zegarki szwajcarskie dla Panów i Pań na rękę ze skórzanym paskiem najnowszych maszyn, chłodzący na kamieniach. Cena tylko na krótki czas 17.500 — Mk, dwie sztuki 34.500 — Mk. Zegarki wysyłam w oryginalnym opakowaniu z gwarancją za dobry chód na trzy lata. Koszt przesyłki i opakowanie na rachunek kupującego.

Zamówienia adresować:

Przedstawiciel szwajcarskich zegarków JOZEF JAKUBOWICZ, Warszawa, ul. Sienna nr. 27 — 3 (dom wł.). 1547

Uwaga: Kupujący nie ryzykuje, jeśli towar się nie podoba, przyjmuję z powrotem i zwracam pieniądze. Mnóstwo listów dziękczynnych otrzymujemy, lecz z powodu braku miejsca podajemy poniżej tylko niektóre z nich: 1) W. P. Zegarek otrzymałem i jestem z niego bardzo zadowolony, dziękuję za niego. Proszę o przysłanie jeszcze jednego takiego samego. Zegarki pańskie po całym wszystkim znajomy m. Julian Kurtz, p. Żywice, Łęg L. 16. I. VIII. 1922. 2) W. P. Serdecznie dziękuję za przysłanie mi zegarka „Blyskawica” jestem bardzo zadowolona, gdyż chodzi dobrze. Marya Kościelnicka, p. Zagópane, 15. VII. 1922. 3) W. P. Zegarek z pańskiej firmy otrzymałem i jestem bardzo zadowolony. Zegarek ma nadzwyczajny chód. Już dziesięciu kupców miałem na niego. Z wyśmienktem poważaniem uymłr Szkolnia, ur. edn. kolej telegraf. stary Bobrówka ad Jarosław, Małopolska. 27 X. 1922.

Śledzi norweskich

kilkadziesiąt beczek sprzeda 1495

S. Immerglück, Prądnik Czerwony.

Sprzedam większą ilość spirytusu

do fabrykacji wódek i likierów a dla szynszyn 45% wódki. Kupujący muszą dostarczyć własnych beczek. Zgłoszenia pod „Spirytus” do biura ogłoszeń Feliksa Stattera, Kraków, Grodzka 13. 1494